

Stranki

Tožeča stranka: PM

Tožena stranka: AH

Izrek

Uredbo Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1347/2000, je treba razlagati tako, da sodišče države članice, ki je na podlagi člena 3(1)(b) te uredbe pristojno za odločanje glede razveze zakonske zveze med dvema zakoncema, ki imata državljanstvo te države članice, ni pristojno za odločanje o pravici do skrbništva in pravici do stikov z otrokom zakoncev, če ima slednji – ko sodišče začne postopek – svoje običajno prebivališče v drugi državi članici in pogoji za dodelitev te pristojnosti temu sodišču v skladu s členom 12 te uredbe niso izpolnjeni, ob upoštevanju dejstva, da prav tako ne izhaja iz okoliščin spora o glavni stvari, da bi ta pristojnost lahko temeljila na členih 9, 10 ali 15 te uredbe. Poleg tega to sodišče ne izpolnjuje pogojev iz člena 3(b) Uredbe Sveta (ES) št. 4/2009 o pristojnosti, pravu, ki se uporablja, priznavanju in izvrševanju sodnih odločb ter sodelovanju v preživninskih zadevah.

(¹) UL C 22, 22.1.2018.

Pritožba, ki jo je Grupo Osborne S.A. vložila 21. novembra 2017 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 20. septembra 2017 v zadevi T-350/13, Jordi Nogués/EUIPO – Grupo Osborne (BADTORO)

(Zadeva C-651/17 P)

(2018/C 190/05)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Pritožnik: Grupo Osborne S.A. (zastopnik: J. M. Iglesias Monravá, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Jordi Nogués S.L. in Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Sodišče (šesti senat) je s sklepom z dne 12. aprila 2018 pritožbo zavrnilo in Grupo Osborne S.A. naložilo plačilo njenih stroškov.

Pritožba, ki jo je Grupo Osborne S.A. vložila 21. novembra 2017 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 20. septembra 2017 v zadevi T-386/15, Jordi Nogués/EUIPO – Grupo Osborne (BADTORO)

(Zadeva C-652/17 P)

(2018/C 190/06)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Pritožnica: Grupo Osborne S.A. (zastopnik: J. M. Iglesias Monravá, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Sodišče (šesti senat) je s sklepom z dne 12. aprila 2018 pritožbo zavrnilo in odločilo, da družba Grupo Osborne S.A. nosi svoje stroške.

Pritožba, ki jo je 24. novembra 2017 RF vložil zoper sklep Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 13. septembra 2017 v zadevi T-880/16, RF/Komisija

(Zadeva C-660/17 P)

(2018/C 190/07)

Jezik postopka: poljščina

Stranki

Pritožnica: RF (zastopnik: K. Komar-Komarowski, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlog

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- izpodbijani sklep razveljavi, obravnavano zadeva pa vrne Splošnemu sodišču, da o njej ponovno vsebinsko odloči z odločbo, zoper katero je mogoče vložiti pritožbo;
- podredno, če Sodišče meni, da so izpolnjeni pogoji za sprejetje odločbe na zadnji stopnji, izpodbijani sklep razveljavi in v celoti ugodi predlogom, ki so bili podani na prvi stopnji;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Pritožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev člena 45(2) Statuta Sodišča Evropske unije v povezavi s členom 53 tega statuta, ker ga je Splošno sodišče napačno razlagalo. Splošno sodišče je s tem, da je štel, da imata pojma „višja sila“ in „nepredvidljive okoliščine“ enak pomen, kršilo načelo razumnosti zakonodajalca. Takšno razumevanje dveh pojmov je poleg tega v nasprotju s ciljem člena 45 Statuta, katerega namen je zagotovitev uskladitve razlik, ki izhajajo iz razdalje (med prebivališčem strank in sedežem Sodišča). Splošno sodišče zato neupravičeno ni upoštevalo nepredvidljive okoliščine, zaradi katere pritožnik ni mogel pravočasno predložiti tiskane (izvirne) različice tožbe.
2. Pritožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev člena 126 Poslovnika Splošnega sodišča z dne 4. marca 2015, ker ga je Splošno sodišče napačno uporabilo. Kljub neobstoju elementov je Splošno sodišče uporabilo člen 126 Poslovnika, s tem da je neupravičeno štel, da je bila tožba, ki jo je vložila pritožnica, očitno nedopustna. Kršitev člena 126 Poslovnika s strani Splošnega sodišča je bila neizogibna in očitna posledica kršitve člena 45 v povezavi s členom 53 Statuta.
3. Pritožbeni razlog se nanaša na napačnost trditve, da pritožnica ni dokazala obstoja nepredvidljive okoliščine iz člena 45(2) Statuta. Pritožnica je dokazala obstoj nepredvidljive okoliščine. V teh okoliščinah je ne le predložila več dokazov, kot je bilo potrebno, temveč je predložila vse dokaze, ki jih je imela. Za zagotovitev pravočasne dobave pošiljke, ki je vsebovala tožbo, je pritožnica dokazala skrbnost, ki jo je bilo nje mogoče razumno zahtevati. Ob oddaji pošiljke je pritožnica izgubila vpliv na postopek dobave; od tega trenutka pritožnica ni imela nobenega vpliva na okoliščine, ki vplivajo na rok za dobavo.